

рѣно). Кой сте? Кажѣте ми... дѣ е това?

Боянъ.

Не бой ся, княгыньо! успокой си душикъ-тъ въ това наше жилище. Ные сме твои доброжелателіе.

Райна.

Вые сте старци... добри хора...

Обрънъ.

Ты не мя познавашь, княгыньо, като мя глѣдашь въ тыя дрѣхы; азъ съмь кой-то ти извѣстихъ съ Недъ да бѣгашь, а ты не рачи.

Райна.

Обръне, добрый ми Обръне, ты ли си? ты ли мя избави?

Обрънъ.

Богъ ты избави, царкыньо, утѣши ся въ това жилище, отстранено отъ свѣтскы-тѣ мълвы. Тая наша пещера ще ти бѣде само-то прибѣжище. Тукъ ты си запазена най-добрѣ отъ твои-тѣ неприятели.

Райна.

Мои-тѣ неприятеле..... убійци-тѣ на тейка ми!...

Обрънъ [на Бояна].

Побратиме, [порастуши нашикъ-тъ княгыня, а азъ да отидѣ да видѣмъ що ся случява. [отива].

ЯВЛЕНІЕ П.

Горни-тъ.

Боянъ (слага соерича прѣдъ Райна съ недъ и игъно).